Nr. 50. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 13 grudnia 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 12 listopada 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków, na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 97), na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 31-go grudnia 1930 roku włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

11. w Województwie Śląskiem—na całym terenie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 279, z dnia 3 grudnia 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy z N-ru 47)

b. przy badaniu zapomocą trychinoskopu:

1) jeżeli próbki zostały pobrane z obydwóch lub jednej nóżki przepony—6 minut,

2) jeżeli próbki zostały pobrane z mięśni przepony żebrowej, lub mięśni brzusznych—12 minut,

3) jednego kawałka mięsa—7 minut,

4) jednego kawałka słoniny—6 minut,

5) każdego kilograma kiełbasy—10 minut.

Ilość badań co do włośni, wykonanych przez jednego oglądacza w przeciągu jednej doby, nie powinna przekraczać:

1) przy badaniu pod mikroskopem: 36 całych lub połów świń, lub

30 kawałów mięsa, lub
36 kawałów słoniny, lub
25 kg. kiełbasy;

2) przy badaniu zapomocą trychinoskopu:
60 całych lub połów świń, albo
55 kawałków mięsa, lub
60 kawałków słoniny, lub
40 kg kiełbasy.

W wyjątkowych wypadkach wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może w razie koniecznej potrzeby na pewien, ściśle określony czas zezwolić na powiększenie wyżej podanych ilości dziennych badań do 20%.

§ 14.

Oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, wykonywujący badanie co do włośni, winni prowadzić osobny dziennik według załączonego wzoru, w którym należy zapisać osobno każde badanie, a wynik badania stwierdzić własnoręcznym podpisem.

W rzeźniach, w których badanie co do włośni wykonywa kilka osób, może być prowadzony jeden wspólny dziennik, wynik badania jednak stwierdzić winna własnoręcznym podpisem osoba, która wykonała badanie.

W razie pobrania próbek przez skrawkarza (§ 5) wypełnienie rubryki 2-ej dziennika przez oglądacza, wykonywającego badanie co do włośni, jest zbędne, o ile nie zostaną stwierdzone włośnie.

Skrawkarz, pobierający próbki, winien prowadzić osobny dziennik, w którym zapisuje numer bieżący, datę, imię i nazwisko posiadacza, imię i nazwisko oglądacza, wykonywającego badanie co do włośni i wynik badania.

Dzienniki po zakończeniu roku winny być przechowywane w przeciągu następnych dwóch lat.

Wzór do zał. Nr. 6 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

(Str. 1).

DZIENNIK BADANIA CO DO WŁOŚNI

p. p.

Załącznik Nr. 7 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

Ocena mięsa zwierząt dotkniętych gruźlicą.

I. Za niezdatne należy uznać:

1) całą sztukę razem z narządami, jeżeli zwierzę wskutek gruźlicy jest zupełnie wychudzone;

2) narządy i części, w których ujawniono zmiany gruźlicze.

Cały narząd (np. płuca, wątrobę, opłucnę, otrzewnę i t. p.) należy uznać za dotknięty gruźlicą bez względu na ilość i wielkość ujawnionych ognisk gruźliczych i stopień ich rozprzestrzenienia, nawet wówczas, gdy narząd sam nie zawiera zmian gruźliczych, lecz zmiany takie ograniczają się do przynależnych gruczołów chłonnych.

Przy gruźlicy gruczołów chłonnych krezkowych należy uznać za gruźliczą tylko przynależną część jelit, t. j. tylko jelita cienkie lub tylko jelita grube wraz z przynależną częścią krezki.

U świń jelita należy uznać za zdatne, jeżeli ogniska gruźlicze, stwierdzone tylko w gruczołach chłonnych krezkowych, są zupełnie suche, zserowaciałe lub zwapniałe.

II. Za warunkowo zdatne po nieszkodliwem usunięciu części niezdatnych (dział I pkt. 2) należy uznać:

1) całą sztukę, jeżeli zwierzę nie jest zupełnie wychodzone (dz. I pkt. 1) i jeżeli można przypuszczać, że gruźlica świeżo wtargnęła do obiegu krwi— przypuszczenie takie jest uzasadnione:

a) jeżeli gruzełki gruźlicze znajdują się w narządach, do których gruźlica może się przedostać jedynie drogą wielkiego obiegu krwi i gruzełki te nie są jeszcze zmętniałe i nie przekraczają wielkości ziarnka prosa lub

b) jeżeli u gruźliczych zwierząt zostanie stwierdzony obrzęk śledziony i gruczołów chłonnych mięsa, którego przyczyna w inny sposób nie może być uzasadniona.

Na możliwość świeżego wtargnięcia gruźlicy do wielkiego obiegu krwi należy szczególną zwracać uwagę przy niezupełnie otorbionych ogniskach gruźliczych, jak również przy promienistem zserowaceniu ognisk gruźliczych (gruźlicze nacieczenie);

2) poszczególne ćwierci mięsa, w których zostanie stwierdzone chociażby tylko jedno ognisko w kościach lub gruczołach chłonnych mięśni, a ognisko to nie jest zupełnie suche i zupełnie zserowaciałe lub zwapniałe (dz. III pkt. 2), z wyjątkiem wypadków uznania całej sztuki za niezdatną (dz. I pkt. 1) lub warunkowo zdatną (dz. II pkt. 1).

III. Za mniej wartościową, z wyjątkiem uznania całej sztuki lub poszczególnych ćwierci za niezdatne (dz. I) lub warunkowo zdatne (dz. II) po nieszkodliwem usunięciu części niezdatnych do spożycia (dz. I pkt. 2) należy uznać:

1) całą sztukę, jeżeli gruźlica obejmuje dwa lub więcej narządów i zmiany gruźlicze w poszczególnych narządach są znacznie rozprzestrzenione;

2) poszczególne części, w których stwierdzone zostały zupełnie suche, zserowaciałe lub zwapniałe ogniska gruźlicze w kościach lub gruczołach chłonnych mięśni.

Załącznik Nr. 8 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

Ocena mięsa świń, dotkniętych pomorem lub zarazą świń.

I. Za niezdatne do spożycia należy uznać:

1) całą sztukę razem z narządami, jeżeli świnia jest wychudzona lub jeżeli zostaną stwierdzone zmiany chorobowa (wiotkość, wodnistość, szare lub ciemno-czerwone zabarwienie) nietylko w narządach, skórze, tłuszczu, lecz również w mięśniach;

2) wszystkie narządy wewnętrzne, jak również części skóry, wykazujące zmiany chorobowe, jeżeli zostanie stwierdzony ostry przebieg pomoru lub zarazy świń, a nie zachodzą warunki wskazane w pkt. 1;

3) tylko poszczególne narządy, wykazujące zmiany chorobowe w wypadkach przewlekłego przebiegu pomoru lub zarazy świń, gdy przed ubojem nie zauważono zaburzeń w ogólnym stanie zdrowia, po uboju zaś zostały stwierdzone tylko zmiany pozostałe po tych chorobach (blizny lub zrosty narządów jamy brzusznej lub piersiowej, strupy na błonie śluzowej jelit, zserowaciałe i zupełnie otorbione ogniska w płucach lub w gruczołach chłonnych).

II. Za warunkowo zdatną należy uznać całą sztukę oprócz narządów wewnętrznych i części uznanych za niezdatne (dz. I pkt. 2), jeżeli zostaną stwierdzone objawy i zmiany ostrego przebiegu pomoru lub zarazy świń (wybroczyny na błonach surowiczych, w płucach, w nerkach, ciemno-czerwone zabarwienie i obrzmienie gruczołów chłonnych mięsnych), a nie zachodzą warunki wskazane w dz. I pkt. 1.

Załącznik Nr. 9 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

Ocena mięsa świń, dotkniętych różycą

I. Za niezdatne do spożycia należy uznać:

1) całą sztukę razem z narządami, jeżeli świnia jest wychudzona lub jeżeli zostaną stwierdzone zmiany chorobowe nietylko w narządach, skórze, tłuszczu, lecz także w mięśniach (wiotkość, wodnistość, szare lub ciemno-czerwone zabarwienie);

2) wszystkie narządy wewnętrzne, jak również części skóry, wykazujące zmiany chorobowe, w wypadkach, gdy niema zmian chorobowych mięśni (pkt. 1);

3) tylko chorobowo zmienione części skóry, jeżeli zostanie stwierdzona różyca w postaci pokrzywki;

4) tylko serce, jeżeli zostaną stwierdzone zmiany na zastawkach sercowych, pozostałe po różycy.

II. Za warunkowo zdatną należy uznać całą sztukę oprócz narządów i części chorobowo zmienionych (dz. I pkt. 2), jeżeli zostaną stwierdzone zmiany chorobowe w nasządach wewnętrznych, w skórze i tłuszczu, lecz niema zmian w mięśniach (dz. I pkt. 1).

(dalszy ciąg nastąpi.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 32 z dnia 17 maja 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Katowice.
L. dz. Sm. 1300|6|30.

OBWIESZCZENIE.

W dniu dzisiejszym zatwierdziłem i zaprzysiężyłem kierownika szkoły p. Józefa Pikosia na ławnika gminy Bańgów.

Katowice, dnia 2 grudnia 1930 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICE d. 2. XII. 1930 r.
L. G. 222|174.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 26 listopada 1930 r. L. dz. P. II. 6833 zawiadamia, że w Orzegowie w zagrodach Pawła Smarzocha przy ulicy Bytomskiej 4, Józefa Kapicy przy ulicy Piłsudskiego 6, Michała Szerchy przy ulicy Piłsudskiego 9, Pawła Niwergala przy ulicy Piaskowej 2, Ryszarda Smarzocha przy ulicy Bytomskiej 31, Józefa Kołodziejczyka przy ulicy Bytomskiej 58 stwierdzono zarazę świń. W folwarku w Czarnymlesie stwierdzono pryszczycę.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 25 listopada 1930 roku L. dz. P. 113|336 zawiadamia, że pryszczyca w Bukowie wygasła. W miejscowości Jankowice Rybnickie stwierdzono cholerę drobiu.

Starostwo w Oświęcimiu pismem z dnia 18 listopada 1930 r. L dz. VIII|64|23 zawiadamia, że w rzeźni miejskiej w Oświęcimiu stwierdzono zarazę pryszczycy.

Starostwo w Będzinie pismem z dnia 18 listopada 1930 r. L. dz. 138|156 zawiadamia, że w Kolonji Krakówka gminy Łosień i we wsi Strzemieszyce Małe gminy Olkusko Siewierskiej cholera drobiu wygała. Na przedmieściu Koszelew ad Będzin stwierdzono wściekliznę u błąkającego się niewiadomego pochodzenia psa.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz.U.R.P. Nr. 123, poz. 715).

295. (art. 142, 154, 158 i 160). Wykładnia Nr. 259, ogłoszona w N-rze 7 Dziennika Urzędowego z 1929 r. została przez niżej wymienione władze centralne podana do wiadomości organów podwładnych w sposób następujący:

1) przez Kancelarję Cywilną Prezydenta Rzeczypospolitej okólnikiem z dnia 8 marca 1930 r. L. 4067),

2) przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zapomocą ogłoszenia w N-rze 6 Dziennika Urzędowego tego Ministerstwa z 1930 r. na str. 198,

3) przez Ministerstwo Spraw Wojskowych zapomocą ogłoszenia w Dzienniku Rozkazów z 1930 r. w Nr. 14 pod poz. 171,

4) przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu:

a) okólnikiem z dnia 6 marca 1930 r. Nr. C 885, przesłanym poszczególnym Departamentom Ministerstwa, Urzędowi Patentowemu Rz. P., Państwowemu Instytutowi Geologicznemu, Państwowemu Instytutowi Eksportowemu, Instytutowi Badania Konjuktur Gospodarczych i Cen oraz Głównemu Urzędowi Miar,

b) okólnikiem z dnia 14 marca 1930 r. Nr. I Prob. 384, wystosowanym do Urzędów Probierczych

c) reskryptem z dnia 19 marca Nr. MP. 157 wystosowanym do Urzędu Morskiego w Gdyni,

d) okólnikiem z dnia 20 marca Nr. GA. 777/3 wystosowanym do Wyższych Urzędów Górniczych

e) reskryptem z dnia 21 marca Nr. MZ. 127 wystosowanym do Szkoły Morskiej w Tczewie,

f) reskryptem z dnia 21 marca Nr. MR 312, wystosowanym do Morskiego Urzędu Rybackiego,

5) przez Ministerstwo Robót Publicznych okólnikiem z dnia 6 marca 1930 r. L. I-598,

6) przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zapomocą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym z 1930 r. Nr. 3 (223) poz. 46 strona 96,

7) przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej okólnikiem z dnia 12 marca 1930 roku Nr. 1269/Pr 1,

8) przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów zapomocą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Nr. 5 z 1930 r. na str. 59.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 32, z dnia 15 listopada 1930 r.

296. „(art. 66 i 6). Wykładnię Nr. 239, ogłoszoną w n-rze 31 Dziennika Urzędowego z r. 1929, uzupełnia się w sposób następujący:

Ustęp pierwszy uzupełnia się następującem zdaniem końcowem: Jeżeli towar, którego tyczyła się umowa o przewóz, był ubezpieczony na wypadek całkowitego lub częściowego zaginięcia lub uszkodzenia i nadawca przesyłki względnie osoba, która miała ją odebrać, w pokwitowaniu, którem potmierdza odbiór sumy ubezpieczenia od zakładu ubezpieczeń, przelewa na zakład ubezpieczeń swoją pretensję do kolei żelaznej z tytułu odszkodowania, to cesja taka podlega opłacie w wysokości 0,2% (art. 67 punkt 1. u. o. s.).

Ustęp drugi uzupełnia się następującem zdaniem drugiem: Jeżeli jednak oprócz oświadczenia, przewidzianego w § 40 (punkcie 5) powołanego Regulaminu lub w braku tego oświadczenia sporządzono cesję, wymieniającą walutę cesyjną (w szczególności w wymienionym wyżej przypadku, tyczącym się przelewu na rzecz zakładu ubezpieczeń), służy za podstawę wymiaru waluta cesyjna (art. 70 ustęp pierwszy w związku z art. 7 ustępem drugim u. o. s.)".

Ministerstwo Komunikacji zawiadomiło o powyższej wykładni wszystkie Dyrekcje Kolei Państwowych okólnikiem z dnia 3 kwietnia 1930 r. L. II. 3|1241 (L. D. V. 3289|6|30.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 33, z dnia 29 listpodada 1930 r.

Druk. Eichhorn, Katowice.